

СЕВЕРНО ЕХО

Телефон № 55.
(на печатницата)

Редакторъ Петко Пав. Поповъ.

Съредакторка Рена П. Попова.

Год. абонаментъ 60 лв.

Д-во „Съгласие“

Никола Ив. Мутафовъ и Синъ

Плъвън, Съръ-пазаръ, Телефон № 222.

Голямъ складъ на дървън строителен материал — представителство на „Бълг. Горска Индустрия“, съобщава че ще продава на най-износни цени всички видове:

Дъски, греди, летви.

Надежденъ признакъ

**Морал-
ните
удължава-
не** са превъз-
вани във фактъ, привъз-
вани във общественото внимание
и ледъкъ. Бившият глав-
нодействуващ Жековъ, осъ-
ден от самитъ дружбата ка-
зана от най-големият вин-
ци за народната катастро-
фа след тригодишно двумес-
чие избранъ за председател
софийската земеделска

и предаваме значение-
ни този фактъ, който той
ние сме поставени предъ-
дължението да го преценимъ
ависимостта от политиче-
момът.

Учебният съюзъ пре-
възва дни на най-бързъ
и улапъкъ и организа-
ти разложение. Следът из-
ването на идеята за „Жеко-
вски блокъ“ престижа на
башкиръ, както и на без-
съвестният епохари,
и низко пред очите на
народъ. И вътре, виждайки да пропадатъ
възвратно надеждите имъ
на българска политическа
ера, дружбашкият изтъ-
ре решка да поставяятъ
лото си Жековъ, за да мо-
чезъ него да изпитатъ
единът възможности за
политическа онзица.

Опромисли се неестественъ
и за дветъ
ни. Нито Жековъ е усвоялъ
ологии на дружбашкият
от пъкъ последният със се-
чниками от високите му
жанрови качества, ако,
бира се, има такива. Краятъ
тога позорът фаръ ще бъ-
граждени и за дветъ стра-
безславния генералъ не ще
ате да доведе врабчовиститъ
български победи от тия
доброполе.

Общественото съдържание
последният отъ приложението
на тая школа въ управлението,
известна подъ името „политика на
съвршенистъ факти“. Печал-
ното е, обаче, че следъ горчи-
вите уроци на миналото, г. Лян-
чевъ съ въобрази, че може без-
заболено да следва принципитъ
на тая школа днес и да трети
другарите съ министри като
фигуранти, заслужаващи информа-
ция за дългата на управление
толкова, колкото единъ вест-
никъски рапортъ.

Оставката на министъръ Кимон Георгиевъ изненада г. Лян-
чевъ, изненада парламентъ, всич-
ки съдейници и съчувственици
на Демократическия говоръ, из-
ненада цялото българско общ-
ество. Тя дойде като протестъ
срещу единъ начинъ на управ-
ление, който тръбва да биде
осъденъ отъ днешното ноколе-
ни и който тръбва да се изо-
стави за винаги отъ нашите
държавници. Особено, когато ще
се сключватъ заеми, съдъбно-
ни за държавата и нацията,
занието и солидарността на
всички министри съ необходими

станатъ невозможни подобни
скандали.

„Случката“ е признакъ на не-
частни попълзновения и про-
тиворечия въздържания. Намъ-
се налага дълга, преценявайки
нейното значение, да кажемъ
високо:

— Бдете консули!

„Северно Ехо“.

1928 година

подобаващата висота, за да

оставката на министра на же-
лезните. Кимонъ Георгиевъ
е толкова значителенъ фактъ въ
политическия ни животъ, че ед-
ва отъ сега нататъкъ той ще
тръбва да добие върхото си ос-
вътление и заслужена преценка.

За никого не е тайна, че пре-
говорът по заема се развива-
ваше заради скрията фактъ не само
отъ погледа на широката публика,
но и отъ бдителността на най-пръвът отговорници за съд-
бината на държавата. Въ мина-
лото нашата политическа дей-
ствителност се беше примирила
съ шаблонъ на едно привидно
парламентарно управление, при-
което двама или трима отъ ми-
нистри съ ръководиха политика
и ангажираха държавата, а остан-
али се считаха за фигуранти,
нито като „полу-чиновници“, наз-
начени за министри, носящи съ-
мо една фiktivna отговорност
за дългата на управлението, но
неучастници въ това управле-
ние. Г-н Ляпчевъ е единъ отъ
съвременниците на тая политиче-
ска школа и, за жалост, ука-
за се, че е единъ отъ нейните
следователи.

Общественото съдържание
последният отъ приложението
на тая школа въ управлението,
известна подъ името „политика на
съвршенистъ факти“. Печал-
ното е, обаче, че следъ горчи-
вите уроци на миналото, г. Лян-
чевъ съ въобрази, че може без-
заболено да следва принципитъ
на тая школа днес и да трети
другарите съ министри като
фигуранти, заслужаващи информа-
ция за дългата на управление
толкова, колкото единъ вест-
никъски рапортъ.

Оставката на министъръ Кимон Георгиевъ изненада г. Лян-
чевъ, изненада парламентъ, всич-
ки съдейници и съчувственици
на Демократическия говоръ, из-
ненада цялото българско общ-
ество. Тя дойде като протестъ
срещу единъ начинъ на управ-
ление, който тръбва да биде
осъденъ отъ днешното ноколе-
ни и който тръбва да се изо-
стави за винаги отъ нашите
държавници. Особено, когато ще
се сключватъ заеми, съдъбно-
ни за държавата и нацията,
занието и солидарността на
всички министри съ необходими

станатъ невозможни подобни
скандали.

„Случката“ е признакъ на не-
частни попълзновения и про-
тиворечия въздържания. Намъ-
се налага дълга, преценявайки
нейното значение, да кажемъ
високо:

— Бдете консули!

„Северно Ехо“.

1928 година

подобаващата висота, за да

оставката на министра на же-
лезните. Кимонъ Георгиевъ
е толкова значителенъ фактъ въ
политическия ни животъ, че ед-
ва отъ сега нататъкъ той ще
тръбва да добие върхото си ос-
вътление и заслужена преценка.

За никого не е тайна, че пре-
говорът по заема се развива-
ваше заради скрията фактъ не само
отъ погледа на широката публика,
но и отъ бдителността на най-пръвът отговорници за съд-
бината на държавата. Въ мина-
лото нашата политическа дей-
ствителност се беше примирила
съ шаблонъ на едно привидно
парламентарно управление, при-
което двама или трима отъ ми-
нистри съ ръководиха политика
и ангажираха държавата, а остан-
али се считаха за фигуранти,
нито като „полу-чиновници“, наз-
начени за министри, носящи съ-
мо една фiktivna отговорност
за дългата на управлението, но
неучастници въ това управле-
ние. Г-н Ляпчевъ е единъ отъ
съвременниците на тая политиче-
ска школа и, за жалост, ука-
за се, че е единъ отъ нейните
следователи.

Общественото съдържание
последният отъ приложението
на тая школа въ управлението,
известна подъ името „политика на
съвршенистъ факти“. Печал-
ното е, обаче, че следъ горчи-
вите уроци на миналото, г. Лян-
чевъ съ въобрази, че може без-
заболено да следва принципитъ
на тая школа днес и да трети
другарите съ министри като
фигуранти, заслужаващи информа-
ция за дългата на управление
толкова, колкото единъ вест-
никъски рапортъ.

Оставката на министъръ Кимон Георгиевъ изненада г. Лян-
чевъ, изненада парламентъ, всич-
ки съдейници и съчувственици
на Демократическия говоръ, из-
ненада цялото българско общ-
ество. Тя дойде като протестъ
срещу единъ начинъ на управ-
ление, който тръбва да биде
осъденъ отъ днешното ноколе-
ни и който тръбва да се изо-
стави за винаги отъ нашите
държавници. Особено, когато ще
се сключватъ заеми, съдъбно-
ни за държавата и нацията,
занието и солидарността на
всички министри съ необходими

станатъ невозможни подобни
скандали.

„Случката“ е признакъ на не-
частни попълзновения и про-
тиворечия въздържания. Намъ-
се налага дълга, преценявайки
нейното значение, да кажемъ
високо:

— Бдете консули!

„Северно Ехо“.

1928 година

подобаващата висота, за да

оставката на министра на же-
лезните. Кимонъ Георгиевъ
е толкова значителенъ фактъ въ
политическия ни животъ, че ед-
ва отъ сега нататъкъ той ще
тръбва да добие върхото си ос-
вътление и заслужена преценка.

За никого не е тайна, че пре-
говорът по заема се развива-
ваше заради скрията фактъ не само
отъ погледа на широката публика,
но и отъ бдителността на най-пръвът отговорници за съд-
бината на държавата. Въ мина-
лото нашата политическа дей-
ствителност се беше примирила
съ шаблонъ на едно привидно
парламентарно управление, при-
което двама или трима отъ ми-
нистри съ ръководиха политика
и ангажираха държавата, а остан-
али се считаха за фигуранти,
нито като „полу-чиновници“, наз-
начени за министри, носящи съ-
мо една фiktivna отговорност
за дългата на управлението, но
неучастници въ това управле-
ние. Г-н Ляпчевъ е единъ отъ
съвременниците на тая политиче-
ска школа и, за жалост, ука-
за се, че е единъ отъ нейните
следователи.

Общественото съдържание
последният отъ приложението
на тая школа въ управлението,
известна подъ името „политика на
съвршенистъ факти“. Печал-
ното е, обаче, че следъ горчи-
вите уроци на миналото, г. Лян-
чевъ съ въобрази, че може без-
заболено да следва принципитъ
на тая школа днес и да трети
другарите съ министри като
фигуранти, заслужаващи информа-
ция за дългата на управление
толкова, колкото единъ вест-
никъски рапортъ.

Оставката на министъръ Кимон Георгиевъ изненада г. Лян-
чевъ, изненада парламентъ, всич-
ки съдейници и съчувственици
на Демократическия говоръ, из-
ненада цялото българско общ-
ество. Тя дойде като протестъ
срещу единъ начинъ на управ-
ление, който тръбва да биде
осъденъ отъ днешното ноколе-
ни и който тръбва да се изо-
стави за винаги отъ нашите
държавници. Особено, когато ще
се сключватъ заеми, съдъбно-
ни за държавата и нацията,
занието и солидарността на
всички министри съ необходими

станатъ невозможни подобни
скандали.

„Случката“ е признакъ на не-
частни попълзновения и про-
тиворечия въздържания. Намъ-
се налага дълга, преценявайки
нейното значение, да кажемъ
високо:

— Бдете консули!

„Северно Ехо“.

1928 година

подобаващата висота, за да

оставката на министра на же-
лезните. Кимонъ Георгиевъ
е толкова значителенъ фактъ въ
политическия ни животъ, че ед-
ва отъ сега нататъкъ той ще
тръбва да добие върхото си ос-
вътление и заслужена преценка.

За никого не е тайна, че пре-
говорът по заема се развива-
ваше заради скрията фактъ не само
отъ погледа на широката публика,
но и отъ бдителността на най-пръвът отговорници за съд-
бината на държавата. Въ мина-
лото нашата политическа дей-
ствителност се беше примирила
съ шаблонъ на едно привидно
парламентарно управление, при-
което двама или трима отъ ми-
нистри съ ръководиха политика
и ангажираха държавата, а остан-
али се считаха за фигуранти,
нито като „полу-чиновници“, наз-
начени за министри, носящи съ-
мо една фiktivna отговорност
за дългата на управлението, но
неучастници въ това управле-
ние. Г-н Ляпчевъ е единъ отъ
съвременниците на тая политиче-
ска школа и, за жалост, ука-
за се, че е единъ отъ нейните
следователи.

Общественото съдържание
последният отъ приложението
на тая школа въ управлението,
известна подъ името „политика на
съвршенистъ факти“. Печал-
ното е, обаче, че следъ горчи-
вите уроци на миналото, г. Лян-
чевъ съ въобрази, че може без-
заболено да следва принципитъ
на тая школа днес и да трети
другарите съ министри като
фигуранти, заслужаващи информа-
ция за дългата на управление
толкова, колкото единъ вест-
никъски рапортъ.

Оставката на министъръ Кимон Георгиевъ изненада г. Лян-
чевъ, изненада парламентъ, всич-
ки съдейници и съчувственици
на Демократическия говоръ, из-
ненада цялото българско общ-
ество. Тя дойде като протестъ
срещу единъ начинъ на управ-
ление, който тръбва да биде
осъденъ отъ днешното ноколе-
ни и който тръбва да се изо-
стави за винаги отъ нашите
държавници. Особено, когато ще
се сключватъ заеми, съдъбно-
ни за държавата и нация

